

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 494/2025
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Антић, адвокат из ..., против туженог Медицинског факултета Универзитета у Нишу, чији је пуномоћник Марко Крстић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2294/24 од 16.10.2024. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2294/24 од 16.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 102/24 од 14.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи као незаконито решење туженог од 02.03.2022. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка од 303.750,00 динара са каматом.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2294/24 од 16.10.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и жалба тужиле у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезана тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка од 229.500,00 динара са каматом, док је део захтева за накнаду трошкова поступка преко наведеног до износа од 303.750,00 динара, досуђеног првостепеном пресудом одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), у вези члана 92 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.04.2022. године. Предмет тужбеног захтева је поништај решења којим је изречена опомена као мера најаве отказа.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку где је ревизија, иначе, увек дозвољена (предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа), већ тужиља тужбом тражи поништај решења о опомени као најави отказа, то ревизија тужиље није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**